

TÉMA MĚSÍCE

OBNOVENÁ TRADICE PLESŮ

Zahajovací ples v hale Na Chrupavce se konal 3. prosince 2022

foto Petra Hajsá

V sobotu 3. prosince se všichni milovníci plesů a klasických tanců konečně dočkali, konal se první Obecní ples nastupující taneční sezony. Dnes už přijde každému úplně přirozené, že se v Líbeznici koná každoročně pravidelně několik plesů nebo tanečních večerů, ale takovou samozřejmost to vždy nebylo.

Lidé se od nepaměti rádi bavili, tanec patřil k jejich společenskému životu. Na každé vesnici bývala hospoda s šenkem, tedy větší místností, kde se lidé scházeli na pivo, ale také se zde při různých příležitostech tancovalo. V Líbeznici majitelé hostinců stavěli taneční sály, čímž reagovali na zvýšenou poptávku po plesech a tanečních zábavách ze strany místních spolků, které se rozrůstaly a pořádáním tanečních zábav a plesů se zároveň prezentovaly. V neposlední řadě to byl také zdroj příjmů pro jejich činnost. Nejznámějším a zároveň nejkrásnějším byl taneční sál v hostinci U Tišnovských na Mírovém náměstí v čp. 44, což je dnešní Divadlo kouzel. Konaly se zde pravidelně nejrůznější taneční večery, plesy, ale také velmi oblíbené maškarní bály. Toto místo bylo bez nadsázky centrem kulturního dění v obci. Když tento sál v roce 1966 vyhořel, byla to doslova pohroma pro celou obec. Tím přišly Líbeznice o velký taneční sál a zároveň tím skončilo pořádání plesů v obci v podobě, jakou známe dnes. Svůj díl na tom měla i tehdejší volba občanů obce změnit sál při rekonstrukci na kino se stupňovitým hledištěm. Tančování v Líbeznici ale tak úplně nevymizelo, menší taneční a maškarní zábavy pořádaly spolky baráčníků a zahrádkářů v omezených prostorách místních restaurací.

Nová kapitola líbeznických plesů se začala psát až po dlouhé době v roce 2007, kdy se členové místního skautského střediska rozhodli uspořádat Skautský ples. Konal se 12. ledna v sále restaurace U Jezera ve Zlonině, dnes Zlonínský Dvůr, která disponuje dostatečně velkým vhodným prostorem.

Akce získala takový ohlas, že se v dalších letech na stejném místě konala pravidelně. Až v lednu 2012 se Skautský ples přesunul do Čakoviček do dnes již neexistující restaurace U Švejka. Historicky první Líbeznický ples se konal 19. ledna 2013 v Yard Resortu v Předboji. Dalším místem byla Sokolovna Libiší, která tuto akci hostila v únoru 2014. V tu dobu již bylo rozhodnuto, že se v naší obci vybuduje prostor vhodný k pořádání tanečních zábav a plesů, jelikož toto místo zde citelně schází. Ale ještě před tímto okamžikem se konal v únoru 2015 a také o rok později ve stejném měsíci Líbeznický ples v sokolovně v Kostelci nad Labem.

DŘÍVE SE V HOSTINCÍCH STAVĚLY TANEČNÍ SÁLY

Teprve až slavnostním otevřením nové sportovní multifunkční haly, které proběhlo v sobotu 5. listopadu 2016, získaly Líbeznice dlouho touženě očekávaný prostor pro pořádání nejen nejrůznějších plesů a tanečních večerů, ale také koncertů, výstav, významných obecních událostí a dalších akcí, které by se jinak konat nemohly, nebo pouze v nějaké omezené formě v prostorách školy, knihovny nebo zasedací místnosti obecního úřadu. Zároveň tím získala základní škola novou tělocvičnu, nové prostory

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

vstoupili jsme do roku 2023 plni očekávání, co nám tento rok přinese, a plní naděje, že bude klidnější a příznivější než rok minulý. Faktem však je, že současný svět je obtížně předvídatelný a nejistota ohledně budoucího vývoje je jeho nedílnou součástí. To nám ostatně ukázaly poslední tři roky. Makro prostředí, „velký svět“, pochopitelně ovlivňuje naše životy, ale naše možnosti ovlivnit ho jsou omezené. Proto pro jednotlivce dává větší smysl soustředit se na „malý svět“, tj. svoje bezprostřední okolí, rodinu, práci, přátele, sousedy, komunitu, místo, kde žijí. Zde se toho nechá ovlivnit a změnit hodně.

V Líbeznici se budeme nadále snažit o to, aby se nám tady všem dobře žilo. Budeme realizovat investice do občanské vybavenosti, veřejných prostranství a budeme podporovat místní spolky, komunity a aktivní jednotlivce.

V letošním roce uskutečníme tři hlavní stavební akce. Stavba zázemí pro Areál zdraví byla zahájena v prosinci loňského roku a bude dokončena do léta. Dále nás čeká provedení rekonstrukce místních komunikací Bedřicha Smetany, Bořanovické a K. H. Borovského, která naváže na rekonstrukci ulice Pakoměřické. A musíme zahájit výstavbu svazkové školy v Bašti a Měšicích. Chtěli bychom začít s postupnou úpravou míst pro kontejnerové stání a vyměnit povrch na víceúčelovém hřišti v areálu školy. Máme rovněž stavební povolení pro chodník k logistickému areálu v Pakoměřicích. Budeme žádat o dotaci z IROP a podle výsledku poté naplánujeme samotnou realizaci.

Nesmíme zapomenout ani na přípravu dalších projektů, které přejdou do realizační fáze v dalším období. Proto projektčně řešíme fotovoltaiku na pěti obecních budovách, jimiž jsou hala Na Chrupavce, Zdravotní středisko, Dům služeb, Základní škola a Mateřská škola, dále revitalizaci veřejného prostranství u bytoven mezi ulicemi Měšická a Na Mýtě a rekonstrukci domu čp. 142 v Martinově ulici. V letošním roce bychom též chtěli zorganizovat architektonickou soutěž pro zázemí pro sportovce v areálu Duhovky a pro novou budovu pro sport v Areálu zdraví.

Čeká nás rok bohatý na nejrůznější kulturní a sportovní akce. Některé bude organizovat obec, další pak vy, občané. Do konce ledna je možné podávat žádosti o podporu těchto akcí. V tomto vydání Líbeznického zpravodaje poprvé přinášíme kalendář akcí v rozšířené podobě. Chceme touto formou informovat o všech zajímavých událostech, které se v obci uskuteční. Budete-li o nějaké takové akci vědět, určitě nás o ni informujte.

V úvodu jsem se zmínil o značných možnostech jednotlivce změnit svůj „malý svět“. To se týká i obce, v níž žijeme. Každý z nás tím, že bude zdravit spoluobčany, neznečišťovat veřejné prostranství, uklízet psi exkrementy, udržovat veřejné prostranství před svým domem, přispěje výraznou měrou k tomu, že Líbeznice budou místem, kde se nám všem dobře žije.

Přeji vám vydařený rok 2023.

Dokončení na straně 3

TANEC NÁS DOKÁŽE ODPOUTAT OD VŠEDNÍCH STAROSTÍ

Již několik let se v Líbeznících věnuje výuce společenského tance. Některé páry pod jejím vedením dosahují skoro až profesionální úrovně. Že její snaha padá na úrodnou půdu, dokazuje i to, že jakmile na některém z líbeznických plesů začne hrát hudba, parket je okamžitě plný. O tanci a tančení jsme si povídali s tanečnicí a lektorkou Janou Pastorkovou. K rozhovoru se připojil i její výukový partner Miloslav Mareška, který je mistr a vicemistr České republiky v seniorské kategorii ve standardních i latinskoamerických tancích.

Jak a kdy jste se k tanci dostala vy osobně?

Na střední škole jsem začala navštěvovat klasické taneční kurzy pro mládež. Po pravdě jsem v té době o tanci nic nevěděla, hrála jsem na klavír a zpívala. Když jsem se poprvé postavila na podpatky, bylo to více než úsměvné a ani ve snu mě nenapadlo, že u tance vydržím tak dlouho. Měla jsem ale štěstí, protože jsem během pár měsíců začala trénovat s mnohem pokročilejším partnerem, který učil na konzervatoři a vedl taneční kurzy. Později založil jednu z úspěšných tanečních škol v Praze, kam chodily svého času trénovat české taneční špičky. Měla jsem tedy možnost velmi brzy asistovat při výuce, pozorovat tréninky párů a postupně se tanečně a lektorský zlepšovat.

Tanec jste provozovala i soutěžně. Jak dlouho a na jaké úrovni?

Soutěžila jsem mezi roky 1992 a 2001. Mezinárodní třídu jsem získala už v roce 1993, ale chvíli trvalo, než jsem se vytancovala a cítila se jistě a dobře. Byla jsem dvojnásobná semifinalistka a finalistka Mistrovství ČR ve standardních tancích. V kategorii družstev jsem získala zlatou a stříbrnou medaili.

Na jaké trenérské zkušenosti vzpomínáte nejraději?

Z trenérského pohledu byla pro mě největší výzvou příprava a koučink mistrů ČR mládeže jak na titulární soutěž zde v ČR, tak na Mistrovství Evropy a potom světa v Soulu v roce 2011. V Jižní Koreji byla tehdy doopravdy velká konkurence. Bylo to náročné, ale myslím, že to nemohlo dopadnout lépe, a já na to ráda vzpomínám. Po této zkušenosti jsem se rozhodla jít trochu jinou cestou, protože aktivní trenérská činnost vyžadovala spoustu času a já jsem chtěla mít rodinu.

Důkazem toho, že se s profesionálním tancem dá začít i v pozdějším věku, je Miloslav Mareška. Miloši, jak a kdy jste se k tanci dostal vy?

Poprvé jsem začal tancovat, když mi bylo 18 let, a díky tanci jsem se seznámil se svou manželkou, se kterou tančím dodnes. Tenkrát nám tanec vydržel pouhé tři roky. Podruhé jsme se k tanci vrátili před šesti lety. Pauza byla celých 23 let, kdy jsme na tanec ani nepomysleli. Důvodem k návratu byla snaha o snížení nadváhy, potřeba něco dělat pro zdraví a z mládí jsem si pamatoval, že když jsem tancoval, nešlo mi přibrat. Tak jsme se šli podívat do blízkého tanečního klubu a už to bylo.

Co je při soutěžním tanci, který bedlivě sledují rozhodčí, nejdůležitější? Jak se vlastně pozná, že tanec je dobře zatančen?

Samozřejmě hodnocení porotců je vždy trochu subjektivní. Existuje návod pro porotce, v jakém pořadí by měl jednotlivé taneční umění vyhodnocovat. V první řadě to, jestli pár tančují dobře na hudbu,

Jana Pastorková a Miloslav Mareška v hale Na Chrupavce

foto -fg-

jestli má správné držení těla, jestli jeho projev vyjadřuje charakter tance, následuje hodnocení obtížnosti choreografie a taneční techniky, a na závěr samotná partnerská souhra a osobitý styl tanečního páru. Na druhou stranu pro nás osobně je tanec dobře zatančen tehdy, když se výkon líbí hlavně divákům a třeba i soupeřům.

Tanec patří určitě mezi náročné sporty, v čem ta náročnost spočívá?

Jsou to dvě roviny. Po fyzické stránce je tanec asi jedním z nejnáročnějších a zároveň nejzdravějších sportů. Správné držení těla, aktivace hlubokých svalů, vytrvalost v kombinaci s dynamickou částí. Důležité je i udržovat pružnost. Navíc se na soutěžích člověk musí usmívat a vypadat tak, že to vlastně ani námaha není. Druhou částí je párová komunikace, souhra a schopnost vyhovět si. Tanec mě naučil, jak se chovat ve vypjatých situacích ke svému protějšku.

Tančení má i pozitivní vliv na zdraví, jaké přínosy to jsou?

Nevím, jestli dokážu vyjmenovat všechny. O rovném postavení těla jsme již mluvili, dále je to podpora kardiovaskulárního systému, rozvoj pohybové soustavy a koordinace, zlepšování paměti, zlepšování kondice. Navíc tanec se dá dělat v jakémkoli věku a na jakékoli úrovni.

V rozhovoru se vracíme k Janě Pastorkové. Jak vůbec vznikl nápad zorganizovat tancování v Líbeznících?

S myšlenkou otevřít taneční kurzy pro dospělé mě oslovila paní Miriam Kupková, zakladatelka a organizátorka kurzů Stonožky Líbeznice. Bylo to v roce 2013. Věřím, že naše spolupráce od té doby přinesla mnoho radosti jak párům z Líbeznic, tak z blízkého okolí.

V naší obci vyučujete již několik úrovní, jaké to jsou?

Od samého počátku se drží skupina párů, která je nyní již velmi pokročilá, a k tomuto kurzu se vždy otvírá jeden nový pro úplné začátečníky nebo mírně pokročilé. Při dostatečném počtu párů bude kurz příští rok pokračovat na pokročilejší úrovni.

Jací jsou v Líbeznících tanečnicki?

Úžasní. Oni by to o sobě určitě neřekli, ale já myslím, že toho umějí docela hodně. Jsem ráda, že se s nimi mohu na tanečním parketě potkávat a vidět jejich snahu a radost při společné činnosti.

A nyní otázky pro oba dva. Existuje mnoho tanců, jaký vy osobně máte nejraději a proč? A jaký tanec je podle vás nejtěžší?

Jana: Já jsem vždycky nejraději tančila waltz a slowfoxtrot, ten mi zároveň přišel ze standardních tanců nejtěžší.

Miloš: Jednoznačně slowfox. Je to dáno tím, že v soutěžním prostředí je považován za krále tanců a opravdu dobře zatančovat slowfox znamená, že umíte tancovat. Svým klidným charakterem nám opravdu sedí, zároveň ho považují i za tanec nejtěžší. A z latinskoamerických tanců je těžké pasoble, které mi temperamentem moc nesedí.

A jaký je podle vás mezi lidmi oblíbený?

Jana: Těžko říct. Páry rády tančí waltz, foxtrot, jive, chachu. Na plesech ale vidím, že si jdou s chutí zatančit i polku s valčíkem, blues je klasika pro všechny.

Miloš: Waltz je pomalý a docela lehce zapamatovatelný a pak polka, valčík, chacha, salsa.

Na závěr nám prosím řekněte, co pro vás osobně tanec znamená. A proč bychom měli životem tančit?

Jana: Tanec se stal mojí neodmyslitelnou součástí. To, jak ho vnímám, se však během let postupně vyvíjelo. Nejdříve to byla posedlost, která přebila úplně všechno ostatní a umožnila přežít těžké začátky. Potom postupně uvědomování si, co vše tanec přináší, když už člověk nemusí myslet jen na kroky a techniku. V roli lektora a trenéra potom setkávání s lidmi, komunikaci, tvoření, psychologii páru a skupiny, cestování, vzdělávání u zahraničních trenérů. Je toho tolik. A to vše při krásné hudbě, v emotivním laděném prostředí a neustálém pohybu. Co víc si přát.

A proč byste měli tančit? Protože tanec vás dokáže odpooutat od všedních starostí, může vám zlepšit zdraví a rozhodně nenechá zahálet vaši hlavu. Tanec vám také dovolí cítit jednotu a soulad při pohybu s druhým partnerem, umí rozbourit emoce, a i když vás bude občas pořádně bolet, dokáže vás chytit a už nepustit.

Miloš: Pro nás je tanec opravdu nedílnou součástí našeho stávajícího života. Děláme něco pro své zdraví, mohu trávit čas se svou manželkou. Naše děti nakonec také začaly soutěžně tancovat a tím společně jezdíme na zahraniční soutěže spojené s dovolenou. Díky tanci se můžeme realizovat i jinde než jen v práci. Tanec rozvíjí komunikaci, ohleduplnost a jistou porci gentlemanství. A jak už jsem říkal, tančit se dá vždy, všude a v každém věku.

Děkuji oběma za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

také místní skautské středisko a fotbalový klub, vznikl zde i malý sál například pro aerobik nebo jógu a bistro. Prvním plesem v nové hale byl Líbeznický ples, který proběhl 27. ledna 2017. A právě tímto momentem se navázalo na tradici plesů konaných v Líbeznících, která byla nešťastně přerušena požárem sálu U Tišnovských v roce 1966. Okamžikem otevření nové haly se začala psát nová historie plesů, ať už obecních, maškarních, tanečních zábav, disco večerů, koncertů, nebo výstav. Sportovní hala Na Chrupavce se tak stala nedílnou součástí kulturního, sportovního a společenského života v naší obci, bez kterého už si, bez nadsázky, nikdo z nás Líbeznice neumí představit.

-rk- LED show na Skautském plesu ve Zloníně 9. února 2008

foto Vratislav Srb

Maškarní ples ve stylu šedesátých let à la Pomáda v hale Na Chrupavce ze 4. března 2017

foto Vratislav Srb

TÉMA

DO NOVÉHO ROKU OBEC VSTUPUJE BEZ DLUHŮ A S VYROVNANÝM ROZPOČTEM

Dobrych zpráv je v poslední době méně, než jsme byli z dřívějšíka zvyklí, tak si na začátek roku dovolím s jednou přijít. Naše obec v říjnu loňského roku splatila úvěr, který s dalšími obcemi měla z minulých let pro financování nové budovy školy – tzv. Neorondelu. Začínáme tak v Líbeznících do nového roku bez dluhů a s plánovaným vyrovnaným rozpočtem pro rok 2023. Jsme ostrůvkem „pozitivní deviace“ a s trochou nadsázky si můžeme jen přát, aby si Česko vzalo z hospodaření Líbeznic příklad.

Leden je v *Líbeznickém zpravodaji* tradičně spojen s komentářem rozpočtu obce. V nejistých časech začíná obec se schváleným rozpočtem a vyrovnaným financováním. Zastupitelstvo jednomyslně schválilo na svém posledním loňském zasedání rozpočet na letošní rok ve výši 113 milionů Kč na straně příjmů i výdajů.

Tak jako v předchozích letech jsou již peníze vyčleněny na mnohé investiční akce, největší částka – 14 milionů Kč – na opravu místních komunikací. Dále je již v rozpočtu zahrnut náklad 6 milionů Kč na projektovou dokumentaci zásadní rekonstrukce domu č. 142 (Archa), kde vzniknou nové obecní byty. Tři miliony obec utratí za nová, úspornější svítidla veřejného osvětlení. Rozpočet pamatuje i na finance pro možný odkup pozemků důležitých pro další rozšíření zeleného pásu. Areál zdraví, stále populárnější místo v obci, kde se sousedé a děti setkávají nejen při sportu, ale i nejrůznějších kulturních akcích, prochází další proměnou, výstavbou

zázemí, nových sociálních zařízení za celkem 5 milionů Kč.

NEJVĚŠÍ ČÁSTKA BUDE V ROCE 2023 POUŽITA NA OPRAVU MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ

Běžné neinvestiční výdaje vykazují největší nárůst v kapitolách, které počítají s vyššími cenami energií – škola a školka tak dostanou o 2 miliony Kč více právě na dražší elektřinu a teplo. Rozpočet počítá i letos s podporou bohatého spolkového a sportovního života v obci s příspěvky a granty v hodnotě 1 milionu Kč. Vysoká míra inflace přinesla asi jediné pozitivum, které mě napadá, a sice zvýšené

výběry z daní, které jsou na straně příjmů obce. Líbeznice tak dostanou z rozpočtového určení daní více peněz ze všech typů daní – zejména pak z odvodu DPH a daně z příjmu právnických osob. Celkově Líbeznice získají na daních 13 milionů Kč navíc oproti minulému roku a to je spíše konzervativní odhad. V případě lepšího výběru daní oproti plánovanému v rozpočtu, což se stávalo pravidelně v posledních letech, bude zastupitelstvo na návrh rady obce schvalovat rozpočtové změny. Zvýšený výběr pak umožní realizovat další investiční akce, které jsou projektově připraveny a čekají „pouze“ na peníze.

Schválený rozpočet si můžete podrobněji prohlédnout v příložené tabulce. Do nového roku nám všem přeji inflaci do 3 %, levnější plyn i elektřinu, ale v první řadě pevné zdraví a pozitivní mysl.

Petr Honěk

ROK 2022 V LÍBEZNICÍCH

Loňský rok se nesl bohužel ještě ve znamení covidové pandemie, která zejména v prvním pololetí roku zásadně ovlivňovala naše životy ve všech oblastech – pracovní, školní, sportovní i kulturní. Zákazy střídaly zákazy, a aby toho nebylo málo, v únoru napadlo Rusko Ukrajinu a začala dosud trvající válka. To s sebou přineslo příliv uprchlíků do České republiky. Úžasná solidarita českých lidí, a Líbeznické nevyjímaje, pomohla skoro půl milionu uprchlíků, převážně žen a dětí, nalézt dočasné útočiště v Čechách. A v Líbeznicích našli nejen útočiště, ale aktivní pomoc s bydlením i se vzděláváním ukrajinských dětí.

A tak jednou z prvních velkých akcí byla úprava prostor Archy pro ubytování dvou ukrajinských rodin a zajištění prostor pro dopolední výuku ukrajinských žáků ve skautské klubovně. Fotbalové hřiště se v dubnu rozzářilo Světla pro Ukrajinu v rámci charitativního zápasu nejmladších líbeznických fotbalistů, v jejichž řadách si hráli i malí fotbalisté ukrajinští. Motto „Děti pomáhají dětem“ hovoří samo za sebe.

Výuka ukrajinských dětí

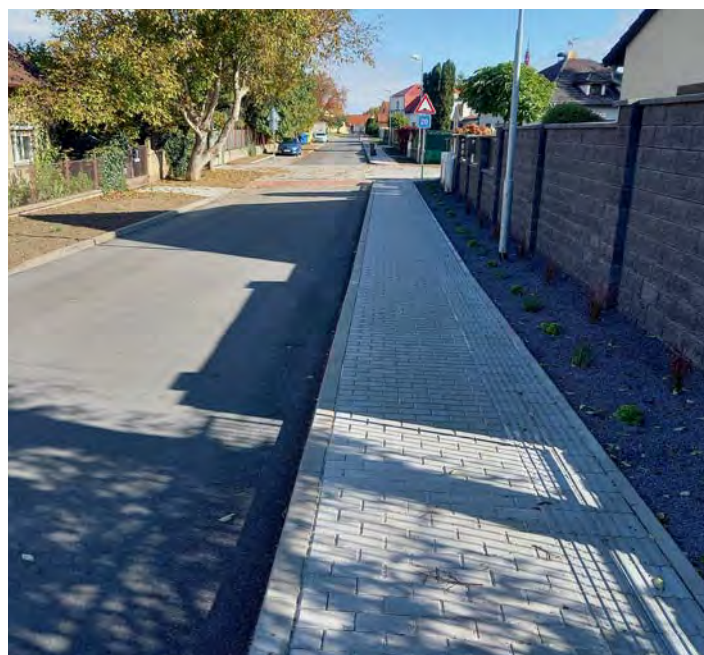

Světla pro Ukrajinu

V létě byla zahájena dlouho připravovaná a obyvateli tolik požadovaná rekonstrukce ulice Pakoměřické. Z původního panelového neuspořádaného povrchu se ulice proměnila v moderní veřejné prostranství s jasně vymezenou plochou vozovky, chodníku a parkovacích stání. Díky vyvýšeným křižovatkám by měl být zneprůhledněn život všem řidičům, kteří si místní komunikace pletou se závodní dráhou Formule 1.

Pakoměřická před rekonstrukcí

Pakoměřická po rekonstrukci

Rekonstrukcí prošla i ulice Vnitřní, kde bylo potřeba kromě odvodnění upravit výšku komunikace tak, aby byla dokonale bezbariérová. Dokonce zbyl i prostor na záhon levandulí.

Vnitřní před rekonstrukcí

Vnitřní po rekonstrukci

První bruslařská sezona ukázala jeden zásadní problém mlatové cesty od čističky odpadních vod směrem do Areálu zdraví. V rámci rekonstrukcí výše uvedených ulic byl celý blátivý úsek vyasfaltován a odvodněn.

Sportovní před rekonstrukcí

Sportovní po rekonstrukci

A obnovy se dočkaly nejen povrchy ulic, ale i zelené plochy na líbeznických veřejných prostranstvích – záhon u Mazlíčka s přerostlými a částečně uschlými levandulemi byl nově osázen, podobnou úpravou prošly i záhony kolem stromů na Mírovém náměstí.

-IČ-
foto Ludmila Červínová

 HISTORICKÉ OKÉNKO

KOMÍNY A KOMINÍCI

Aby člověk v zimě nezmrzl a řádně se najedl tepelně zpracovaným jídlem, používal oheň, který si v dávné minulosti přinesl z volné přírody do svého příbytku. Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán, a aby člověku posloužil a neublížil, bylo třeba vytvořit podmínky pro správné a bezpečné hoření tak, aby se štiplavý, životu nebezpečný kouř, který při hoření vzniká, dostal z obydlí bezpečně ven.

Jedním z nejstarších zařízení sloužících k odvodu kouře z domu ven byl dymník, kterým se kouř odváděl z topeniště do podkrovního prostoru a odtud ven střešním otvorem krytým stříškou. Ještě v 16. století, když byste přijížděli do Líbeznic, pravděpodobně by se vám naskytl pohled na přízemní chalupy, z jejichž doškových střešních k nebi stoupal dým. Zachoval se nám zajímavý historický popis ze 16. století, zaznamenaný kojetickým panem farářem Václavem Honejskem, o zavádění komínů v Kojeticích:

„Větší část příbytků neměla ani komínů. R. 1558 nařízeno od pánů, aby aspoň, kteří mocnější jsou, sobě komíny sdělali, a kteří by s to býti nemohli, aby se tak před ohněm opatrovali, aby ani oni jiní pro ně škody nevzali. Ovšem nařízení vrchnosti osadníci kojetičtí nedbali, a tak dostali befelem stavěti komíny. R. 1572 museli všichni, kteří komíny nemají, je sdělati, hlínami dobře omazati, aneb pod pokoutou dvou kop a trestu týdenním v kládě sedění museli.“

Ovšem za 33 let (roku 1591) přes všechna předchozí vydaná nařízení a restrikce kojetičtí chalupníci komíny stejně všichni neměli. Na vesnicích se o čistotu spalinových cest v domech, jak později cesty dýmu lidé pojmenovali, starali sami hospodáři, pro které nebyl problém vylézt na střechu, komín protáhnout a zbavit jej sazí a stejně tak pravidelně vyčistit topeniště černé kuchyně, na jehož ometání se používalo březové koště a také křídlo z husy. Pokud se objevily praskliny, hospodář, ale i hospodyně je uměli vyspravit a hlínou zamazat.

Ve středověkých i v raně novověkých městech byla situace od venkovského osídlení přesto odlišná. Zde komíny stály již dříve, ale v různé kvalitě. Domy běžných obyvatel měst byly z velké části postaveny ze dřeva a jejich střechy byly pokryty došky nebo šindelem, který jejich majitelé pro svou ochranu natírali. Jen výjimečně střecha bývala z pálených, nehořlavých tašek. Zpočátku byly komíny převážně dřevěné, ochranou proti jejich zahoření byla jen hlíněná hmota, kterou se omazávaly. Ještě v 16. století bývaly dřevěné komíny předmětem mistrovských zkoušek tesařů. Není pak divu, že ohnivý kohout, který čas od času lidská obydlí navštěvoval, páchal obrovské škody na majetku i na životech obyvatel.

Kamenné komíny si v té době nechávali stavět movitější majitelé, jelikož finančně byly náročnější, ale na rozdíl od dřevěných byly bytelnější, bezpečnější, široké, průlezné a jejich kouřovody byly viditelné již z dálky.

Tyto komíny se čistily vnitřkem. Člověk, který je čistil, jimi prolézal jako „píďalka“ a seškraboval škrabkou z jejich stěn saze a dehtové nálepky. Samotný název pro komín je odvozen z italského od úzké průrvy ve skalách nebo sopouchu sopky, která se italsky nazývá „camino“.

Komín má také svou symboliku, je jakýmsi spojením říše duchů se světem pozemským. V mnohých pohádkách komín hraje zásadní roli, podle lidových pověr se komunikace s duchy a démony odehrává často přes komín, především čarodějnice jim létají ven a dovnitř. Také duchové zemědělců

Bohumil Zbyněk s kolegou

opouštěli dům komínem. Například i paní Meluzína je občas slyšet z komína, když je větrno. I proto tato cesta musela být bez překážek, zkrátka i z tohoto důvodu stále provozuschopná, co kdyby…

V podstatě až do druhé poloviny 20. století se vařilo a topilo pomocí pevných paliv, a komíny proto byly v provozu neustále. Zásadní změna nastala až zavedením elektřiny a plynu, ale kontrola a čištění spalinových cest u plynu přetrvávaly.

První kominíci na našem území

Od 16. století, v období vrcholné renesance, k nám začali častěji přicházet přes území Německa řemeslní zedníci z Vlach (Itálie), z oblastí Comského a Luganského jezera. Ti u nás začali stavět zejména šlechtické objekty a domy lépe situovaných měšťanů, které měly již všechny komíny zděné, byly také průlezné, ale užší, a to proto, aby měly lepší tah než komíny do té doby běžně stavěné. Podle jejich zhotovitelů se jim začalo říkat „vlašské“. S vlašskými zedníky přicházeli mestkominíkové (nyní kominíci), řemeslníci, kteří uměli komíny čistit a opravovat. Většina původních kominických rodů, které u nás působily, měla italské kořeny.

Zpočátku si mestkominíci najímali movitější zákazníci, až později města, z dnešního pohledu jako preventivní tehdejší protipožární ochrany, a zadá-

vali jim práci podle potřeby, ale nezaměstnávali je nastálo. Výstavbou nových objektů v době renesance již všechny nové budovy měly zděné komíny a také uplatnění mestkominíků na trhu práce se tím zvyšovalo.

Domácí štěstí bylo a je, když je v domě teplo a útulno, v kuchyni navařeno, napečeno a rodina se sejde u prostřeného stolu, což zůstává prazákladem šťastných pocitů, k nimž nemalým dílem přispíval právě i náš kominík, který se staral, aby plamen v topeništích mohl správně hořet a plnit svůj účel. Dodnes když člověk potká kominíka, chytá se za knoflík, aby měl štěstí. Kominíček je častým motivem novoročních přáníček jako symbol štěstí.

Práce kominíka vždy byla a je fyzicky velmi náročná, často životu nebezpečná, a proto musí mít své ochránce, patrony, kteří jsou rovněž ochránci před ohněm. Na prvním místě je jím sv. Florian, římský voják, jehož atributem je putna s vodou a u jeho nohou hořící dům. Často jej nalézáme na kominických insigniích. Dalšími jsou patronky mučednice a ochránkyne před ohněm, jednak sv. Agáta, jejímž atributem jsou prsy na tácu, jednak sv. Tekla se lvem nebo jiným dravým zvířetem. Tito patroni jsou také zastoupeni i v líbeznickém kostele sv. Martina.

Jen pro zajímavost, nejbližším cechovním kostelem kominíků byl kostel sv. Jakuba v Praze. Původně

patřil řádu minoritů, menších bratří, založenému Františkem v italském Assisi, kteří se u nás usadili v Praze, kde v roce 1232 založili klášter při dnešní Jakubské a Malé Štuparské ulici. Předměty ze zmíněného kláštera minoritů nalezneme rovněž v líbeznickém kostele. Jak se k nám dostaly? Když byl za císaře Josefa II. klášter minoritů zrušen, část jeho inventáře byla odkoupena také pro nově postavený kostel sv. Martina v Líbeznicích (1788 až 1793–1796).

V kostele sv. Jakuba, který byl součástí kláštera, jsou pohřbeni i příslušníci nejslavnějšího kominického rodu u nás, rodiny de Martini, v kominictví podnikající 400 let. Dá se hovořit o jedné z nejstarších firem u nás.

Jedním z prvních známých mestkomínů v Praze byl Gabriel Marian, který se objevil na Hradčanech: informace o něm jsou z roku 1568. Následovali další jako Tomáš della Moniga, který přišel z Lucernu, a Bartoloměj a Matěj z právě zmíněného rodu de Martini. De Martiniové získali poměrně zásadní práva od samotného císaře Rudolfa II., měli přednostní práva na vymetání kominů v celém císařství a také dostali povolení nosit zvláštní kominický šat podle návrhu císařského osobního lékaře a právo majetnosti na císařské vinici pod Petřínem. Což také vysvětluje, proč od počátku působení italských kominiků na našem území od konce 16. století až do třicetileté války nebyl vyvíjen příliš silný tlak na založení cechu mestkomínů, protože jich ani v té době nebylo tolik, aby si významně konkurovali. Snaha o organizování mestkomínů v podstatě nastala až na sklonku 17. a počátku 18. století. Mestkomínové byli svým způsobem privilegovanou vrstvou řemeslníků.

Za vznik pražského kominického cechu, který snad původně měl celozemský charakter a do něj kominíci vstupovali i z dalších částí Čech, bylo dlouhou dobu všeobecně přijímáno datum potvrzení cechovních artiklů panovnící Marií Terezií v květnu 1747. Pražský kominický cech měl svou pečeť se sv. Florianem. Nicméně samostatné ustanovení pražské cechovní organizace je zmiňováno již dříve.

Koncem 18. století vydal panovník Josef II. požární řád, který navazoval na různé předchozí protipožární nařízení. Bylo jím zakázáno pokrývat střechy došky, což mělo zásadní význam zejména v městské zástavbě. Půdní prostory, které byly určeny k obýváním, musely mít vydlážděnou podlahu, stropy omítnuté maltou kominý stavěné jen odborníky.

Každý nově postavený dům musel mít svou studnu a kád s hasicí vodou, která měla být připravena i na půdě. Pokud objekt tato protipožární nařízení nespĺňoval, majiteli hrozil postih. Dodržování požárního řádu svým dílem kontrolovali sami kominíci, což mělo pozitivní význam. Postupně se protipožární ochrana zlepšovala a systematizovala.

V 19. století byly zakládány hasičské jednoty, jejichž členy se mnohdy stávali i kominíci. Cechy jako takové byly v roce 1859 zrušeny, protože svým způsobem již brzdily podnikání. Jejich nástupcem se stala společnost. Téhož roku 1859 byl vydán živnostenský zákon, podle kterého byla kominická profese zařazena mezi živnosti tzv. koncesionální. Pokud chtěl řemeslník takovou živnost provozovat, již nestačilo jeho živnost ohlásit, ale bylo třeba doložit úřední povolení dokladující odbornou způsobilost uchazeče. Pro kominíky v Čechách existovalo společenstvo v Praze, na venkově byli přičleňováni ke smíšeným společenstvům vícero profesí. V roce 1868 vznikla Jednota kominických tovaryšů ke vzájemné podpoře v Praze a roku 1896 bylo založeno Společenstvo mistrů kominických v Království českém.

Kominíci v Líbeznicích

V 19. století vypukla průmyslová revoluce, stroje začaly být poháněny parou, topilo se uhlím, které více dehtovalo, a tak poptávka po kominicích, kteří čistili i tovární kominý, začala stoupat. Hospodáři na venkově byli zvyklí čistit sami, zejména před velkými svátky a hlavně o „sazometných středách“. Zkrátka podle potřeby. Rovněž i v domácnostech se začalo topit uhlím. A tak i domácí čištění kominů postupně bylo předáváno odborníkům, aby je vyčistili.

Kominík Bohumil Zbyněk

Kominický kalendář

Kominíci rovněž byli obcemi pověřeni provádět preventivní kontroly kominů v obci, pod kontrolou měli stavy kominů vymetacího okrsku a hlásili jejich nedostatky vedení dané obce, kde působili. Krom pročistění samotného kominu zkontrolovali topeniště a případně je opravili. Do práce se oblékali zpravidla do toho, co měli doma, ale samozřejmě i do tradičního černého obleku, který měl lokty a kolena zesílené jelenicí, na hlavě nosili bílou čapku. V domácnostech byli kominíci vítanými řemeslníky, hospodyně pro ně mívaly připraveno i pohostění, protože přicházeli „jejich“ kominík. Řemeslo kominické se tradičně dědilo z otce na syna.

V Líbeznicích ve 20. století žil kominík pan Ladislav Slepíčka, který se usadil v obci v roce 1910, původně bydlel na Vodolce, v obci si postavil rodinný dům čp. 153 v ulici Pod lipami (jeho dcerou byla líbeznická fotografka paní Františka Řehková-Slepíčková).

Až o desítky let později, ve čtyřicátých letech, se do Líbeznic přistěhoval kominický mistr pan Bohumil Zbyněk, bydlel v ulici Na Skalce čp. 83. Narodil se v roce 1913 ve Volyni v Jižních Čechách do známého místního kominického rodu, jehož příslušníci se tradičně stávali kominíky a pokračovali v rodinné tradici po celém území Čech. Bohumil Zbyněk se přestěhoval z Volyně nejprve do Mladé Boleslavi, kde založil rodinu, poté se Zbyňkovi nastěhovali do Líbeznic, narodily se jim čtyři dcery. Když se v obci řeklo „holky kominíkovice“, všichni věděli, že jsou od Zbyňků. Pan Zbyněk měl vymetací okrsek Líbeznice, Dolínky, Čenkov, Hoštice, Klíčany, Předboj, Velká Ves, Kojetice, Měšice, Odolena Voda, Panenské Břežany. V Panenských Břežanech čistil po válce se svým učněm Janem Máchou kominý horního zámku, kdy byl zámek zapečetěn. Když tam po válce kominík přišel čistit kominý, musel nejprve počkat na příjezd hlídky veřejné bezpečnosti, která zámek odemkla, hlídka počkala, až kominík svou práci dokončí, a zase za ním zamkla, vzpomínal Jan Mácha, doyen jihočeských kominíků, který se u mistra Zbyňka vyučil v letech 1947–1950 a který u něj ještě nějaký čas po vyučení pracoval.

Živnostníci pak byli v padesátých letech zrušeni, a tak také mistr Bohumil Zbyněk musel svou koncesi odevzdat. Poté působil v různých jiných profesích. Zapojil se například při stavbě líbeznického základní školy.

Bohužel pan Bohumil Zbyněk roku 1961 náhle zemřel. Neměl syna, který by v jeho kominické rodinné tradici pokračoval, a ani jedna z jeho dcer si nevezlala kominíka za muže, a tak rodinná kominická tradice po této linii zanikla. Jeho pokračovateli se stali pan Slepíčka a Zdeněk Jung, ti byli přespolní, a po nich místní Vladislav Mařík z Pakoměřické čp. 77, který se vyučil řemeslu kominickému v Rakovníku.

(Děkuji za poskytnutí informací paní Ivě Mišnerové, dceři Bohumila Zbyňka, Mgr. Evě Bažantové, ředitelce Kominického muzea, panu Vladislavovi Maříkovi, líbeznickému kominíkovi, paní Mgr. Lucii Vörösovové a PhDr. Janu Králíkoví. Zdroje: BAŽANTOVÁ, Eva: Kominíci. Tábor, 2022; MALACH, Roman: Nositelé domácího štěstí. Živá historie, 2015, č. 1–2, s. 48–50; Lidová kultura. Národopisná encyklopedie Čech Moravy a Slezska. Praha, 2007.)

Hana Bílková
foto archiv -hb-

TÉMA

SILVESTROVSKÁ RYBOVKA

Letos – stejně jako uplynulých 37 let – zazněla v líbeznickém v kostele sv. Martina Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby. Mše se uskutečnila, jako každý rok, na silvestra odpoledne při děkovné mši na konci občanského roku, kterou sloužil – také již tradičně – mons. Vladimír Málek a bývalý líbeznický farář Pavel Kuneš.

Na kůru nás bylo opravdu hodně. Ve sboru se sešli tradičně členové chrámových sborů z Mělníka a od sv. Ignáce v Praze, kamarádi a rodina z Líbeznic, okolních vesnic a Prahy. Zvlášť velký byl tentokrát orchestr – dvoje housle, viola, violoncello, kontrabas, flétna, dva klarinety, lesní roh, pozoun, trubky, tympany... No bylo už umění, aby se všichni sesedli a abychom na sebe trochu viděli. Dělal mi velkou radost, že do orchestru už vyrostla nová generace. Bylo krásné vidět, jak otcové sedí vedle svých synů a dcer a všichni svorně hrají, jak nejlépe mohou (srdečně tímto zdravím rodinu Řápkových, Smékalových a Štrynclových). A samozřejmě veledůležitá je role varhaníka. V „Rybovce“ je několik opravdu těžkých varhanních sol, která Vladimír Jelínek se svou virtuozitou a bravurností krásně zahrál. Jako vždy.

Každý rok je trochu napínavé, jak se ansámbl sejde, kolik bude zpěváků ve sboru, nikdy předem nevím. Ale sbor se sešel početný a zkouška proběhla hladce, tak jsem si oddechla. Mezi zkouškou a mší máme vždy čas na zahřátí, odpočinek, občerstvení a popovídání v Arše (moc děkuji za tuto možnost). O občerstvení se nestarám jen já. Farníci a kamarádi vždy přinesou mnoho dobrot. Velký dík všem!

Během této pauzy vždy s napětím vyhlížím sólisty. Jelikož jsou to profesionálové, jezdí bez zkoušek

Sbor a orchestr v kostele sv. Martina

foto K. Stoll

ky až před mši. Tentokrát byli pozváni Viktorie Kaplanová (soprán), Dita Stejskalová (alt), Jakub Koš (tenor) a Štěpán Pokorný (bas). A tentokrát jsem zažila opravdu horké chvíle. Všichni dorazili s velkým předstihem kromě tenoristy. A to je ten, který začíná s hlavním sólem hned na začátku „Hej mistře“. Ptala jsem se, kde je. Ostatní sólisté, jeho kamarádi, mě uklidňovali, že říkal, že přijede těsně před začátkem. Když zbývaly čtyři minuty do začátku, všichni vzorně nastoupili, čekali jsme jen na vstupní zazvonění... a na tenoristu... To už mu raději zůstali telefonovat i kolegové. S hrůzou jsme zjistili, že sedí doma v domnění, že začínáme až za hodinu. No a co teď? Čekat na něj půl hodiny bylo nemyslitelné. Zoufale jsem vznesla dotaz, zda by to někdo ze sboru mohl zazpívat... Nikdo ani nedutal... Situaci zachránil Štěpán, basový sólista, který řekl, že to zazpívá obojí. A už se zvonilo a začínalo. Dala jsem nástup s třesoucími se koleny, ale když

jsem slyšela, jak Štěpán mistrně zvládá obě sóla, dokonce mění i hlas a charakter zpěvu, pomalíčku jsem se uklidnila. A opravdu všichni hráli a zpívali naplno a s nadšením a vše se vydařilo. Při závěrečném „Narodil se Kristus Pán“ jsme se všichni na sebe s radostí a dojetím usmívali.

NA KŮRU NÁS BYLO HODNĚ

Děkuji všem – účastníkům i posluchačům – za tu jedinečnou krásnou a radostnou atmosféru, kterou společně vytváříme a prožíváme. A jménem všech zpěváků a muzikantů děkuji za ten obrovský aplaus, kterým jsme byli odměněni.

Lucie Stollová

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

KNIHOBUDKA

Každý, kdo v prvních prosincových dnech namířil své kroky do naší mateřské školy nebo pouze procházel kolem budovy Jeřábinka, si jistě všiml bílé komody před hlavním vchodem. Ne, to není starý vyřazený kus nábytku připravený k odvozu. Je to naše „Knihobudka“. Tato malá skříňka slouží k výměně knih. Sem může kdokoli donést knihy nebo časopisy, které již doma nechce, a přesto si nezaslouží vyhodit. Knižní exempláře mohou udělat radost i někomu jinému. Zde si můžete na oplátku knihu nebo knihy vzít či půjčit. Chceme, aby tu našli svůj literární žánr všichni. Ať už naši svěřenci, jejich rodiče, kolemjducí školáci, nebo senioři, kteří zabloudí při procházce do Měšické ulice k „mateřince“.

PONECHTE, VRAŤTE, PŮJČTE

Pro všechny platí pouze jedno pravidlo: k uskladněným knihám se chováme s respektem a neničíme je! Jistě si každý výtisk svého čtenáře najde. A závěrem ještě jedna malá prosba. I když děti navštěvující MŠ číst zpravidla neumějí, obrázky si prohlížejí rády. Proto všechny ochotné dárce knižních pokladů na tento fakt upozorňujeme. Ať se nám opět nestane, že si domů dítě odnáší knihu s nevhodnou ilustrací.

Jiřina Svobodová

Knihobudka v „mateřince“

foto archiv MŠ

PROSINEC VE ZNAMENÍ DOPRAVNÍCH NEHOD SENIORŮ

V ranních hodinách dne 16. prosince 2022 z dosud nezjištěných příčin vjel řidič osobního motorového vozidla na násep u fotbalového hřiště v ul. Hovorčovická, kde narazil do vzrostlého stromu, který zlomil. Nehoda se obešla bez zranění. U nehody zastavila posádka projíždějícího vozidla a nabídla řidiči pomoc při vyproštění vozidla z příkrého náspu. Při vyprošťování vozidla řidič havarovaného vozidla narazil také do vozidla ochotných projíždějících a způsobil tak škodu i na jejich vozidle. Na místo se následně dostavila hlídka obecní policie, která zto-

tožnila účastníky, provedla dechové zkoušky u řidičů s negativním výsledkem a vzhledem k tomu, že nedošlo ke zranění, byl s účastníky sepsán záznam o nehodě.

Dne 28. prosince 2022 v dopoledních hodinách vyjžděla hlídka obecní policie k nahlášené dopravní nehodě v ul. Mělnická, kde řidič osobního motorového vozidla narazil do lampy veřejného osvětlení u přechodu pro chodce. U řidiče byla hlídkou provedena dechová zkouška s negativním výsledkem. Přivolaná posádka záchranné služby ošetřila řidiče

vozidla, kdy bylo zjištěno že, pravděpodobnou příčinou nehody byla nevolnost způsobená nízkou hladinou cukru v krvi. Muž byl převezen k dalšímu ošetření do nemocnice.

*Rudolf Sedlák
vrchní strážník
foto OP Líbeznice*

Nehoda v Hovorčovické

Nehoda na Mělnické

LÍBEZNICKÁ CHRUPAVKA 2022

V sobotu 10. prosince 2022 ožila hala Na Chrupavce turnajem barevného minivolejbalu. Klub VK Líbeznice uspořádal dětský turnaj, na který nakonec dorazili hráči z pěti spřátelených klubů: SK Prosek, TJ Neratovice, TJ Kralupy nad Vltavou, TJ Církvice a SK Radotín. Dopoledne sportovaly starší děti v oranžové (12 týmů) a červené (12 týmů) barvě, odpolední turnaj patřil těm nejmenším v barvě žluté – přehazovaná (16 týmů). Celkem se turnaje účastnilo necelých 90 dětí, které předváděly neuvěřitelné a mnohdy až fenomenální výkony. Všichni včetně trenérů i rodičů si předvánoční akci užili.

Zkušenosti samozřejmě sbírali i malí volejbalisté z Líbeznice. V oranžové barvě jsme dokonce ukořistili zlatou i stříbrnou medaili, nicméně ve žluté barvě si vítězství nenechali vzít hráči z SK Prosek. Nejstarší kategorie, kde už si děti nemohou pomoci chycením míče, patřila hráčům z TJ Neratovice, kde byla součástí týmu i odchovankyně z Líbeznice Ema Grimová.

Pořadí týmů na medailových pozicích (u nás se rozdávaly i bramborové medaile):

Žlutý tým

foto archiv VK

ČERVENÁ
Neratovice A
Církvice B
Radotín A
Církvice C

Radotín B
Prosek
ŽLUTÁ
Prosek
Líbeznice B
Líbeznice A
Neratovice A

Děkujeme obci Líbeznice za finanční příspěvek a Nezávislému odborovému svazu Policie ČR za dárkové předměty pro děti i za bezpečnostní dohled nad celou akcí. Příští rok se těšíme na shledanou.

*Tomáš Holý
VK Líbeznice, z. s.
<https://www.volejbal-libeznice.cz>*

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

FOTBALOVÉ VÁNOCE 1. FC LÍBEZNICE

Konec roku zastihl naše mládežnické fotbalové týmy v plném tréninku halové sezony. Tradiční fotbalová zimní příprava se ve „velkém fotbale“ nese v duchu nabírání fyzicky a síly. Náš trenérský tým se pro tento rok rozhodl i v tomto přiblížit líbeznický fotbal slavným hráčům Messimu, Ronaldovi nebo Mbappému. Tréninky v hale tak často vyplňujeme běháním, cvičením, posilováním, ale samozřejmě také fotbalem.

Jako odměnu za celý fotbalový rok, za vynaložené úsilí a snahu jsme v čase Vánoc nezapomněli ani na české fotbalové tradice. Rozhodli jsme se, že si o „zlaté sobotě“ společně užijeme fotbalového Ježíška a uspořádáme našim mládežnickým týmům Vánoční setkání. K naší radosti byla po oznámení tohoto plánu obratem potvrzena účast téměř všech našich malých fotbalistek a fotbalistů a mohli jsme zahájit přípravu. Společně jsme si tak během dne mohli nejdříve užít fotbalové zápasy našich nejmenších „čutálistů“ z mladší přípravy. Ty pak na palubovce haly Na chrupavce vystřídala mužstva Realu, Barcelony, Tottenhamu, PSG, Bayernu a jiných, v podobě turnaje mixu týmů starší přípravy a mladších žáků.

Celé odpoledne jsme tak byli všichni svědky krásných fotbalových akcí, gólů a také vypatých soubojů o vítězství.

Během odpoledne se nehrál jen fotbal

V průběhu celého odpoledne jsme opět mohli ochutnávat dobroty našich šikovných rodičů, které jsme také motivovali bodovací soutěží o nejuchutnější upečený kousek.

Vzhledem k času konání tentokrát hrálo logicky prim skvělé domácí vánoční cukroví, doprovázené občerstvením z bistra Žlutá karta. Vybrat opravdu to nejuchutnější cukroví ze všech nebylo jednoduché, ale povedlo se a nejlepším cukrářkám jsme mohli předat zasloužené odměny.

Na jednom jsme se ale po „náletu“ dětí společně shodli – hvězdou degustačního soutěžního

Malí líbezníční fotbalisté

foto archiv 1. FC Líbeznice

odpoledne nakonec byly „nesoutěžní“ řízky, kterých se dětem povedlo spořádat více než 15 kg.

Opět došlo i na vzácné a zajímavé návštěvy

Jak je již tradicí, vždy se dětem i rodičům snažíme naše akce obohatit o zajímavé hosty. Tentokrát to byla přítomnost výherkyně soutěže Živnostník roku Středočeského kraje, paní Koničkové. Díky ní a jejím „Sirupům od sejkorky“ byla možnost doplnit tradiční pitný režim navíc o sirupy chutě levandule, rakytníku nebo meruňky. Před samotným finále fotbalového turnaje nás pak navštívila vzácná návštěva v podobě zástupců obce. S radostí jsme se tak mohli pozdravit s panem starostou Janem Havlíčkem a radním obce Františkem Gruntem. Nejen naši malí svěřenci, ale i my trenéři jsme byli potěšeni vysloveným uznáním naší společné snaze a nejen „fotbalové“ práci odvedené pro fotbal v obci.

A pak už to přišlo

Nastal večer, na nebi se objevily první hvězdy a blížilo se vyvrcholení našeho předvánočního fotbalového setkání. Tím bylo nejen dodatečné ocenění výherců letní fotografické soutěže, ale především předání „Ježíška“ všem našim téměř 75 hvězdám líbeznického fotbalového nebe.

Díky pravidelným příspěvkům podporujících rodičů a tím „ekonomické soběstačnosti“ mládežnického fotbalu jsme mohli pro všechny naše děti připravit „ježíškovský balíček“. Jeho obsahem byly

nejen obvyklé sladkosti v barvách klubu, ale mnoho dalšího, včetně sportovních klubových čepic pro doplnění fotbalové výbavy.

Nejen k radosti celého trenérského týmu, ale také všech rodičů i přítomných zástupců obce jsme zakončili den s přesvědčením, že se nám opět povedlo potěšit všechny naše děti. Motivací práce nás, trenérů dětí a mládeže, je nejen pomáhat dětem ve zlepšování fotbalových dovedností a prohlubovat lásku k fotbalu, ale také zažívat radost s kamarády v týmu a těšit se z každé takové společné akce.

Snad jedině, z čeho jsme byli smutní, byla nižší účast dětí z mladší přípravy způsobená onemocněními. Ale i na ně „Ježíšek“ počkal hned na prvních trénincích v novém roce. Stejně tak se kvůli nemoci musel bohužel na poslední chvíli omluvit náš tradiční fotbalový host Pepa Jindřišek.

Tak snad přistě. Věříme totiž, že jsme o „zlaté sobotě“ společně založili další novou tradici 1. FC Líbeznice. Tak jako se nám to již povedlo v konání našich fotbalových kempů nebo „dokopných“.

V roce 2023 se tak budeme opět na všechny tyto naše akce moc těšit a vás, spoluobčany, o nich pravidelně informovat nejen ve Zpravodaji, ale také na našich webových stránkách a Instagramu fclibeznice.

Děkujeme moc za podporu a přejeme v roce 2023 nejen mnoho zdraví, ale také fotbalových radostí s 1. FC Líbeznice!

Martin Kadečka

📧 PODĚKOVÁNÍ

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji vedení Obce Líbeznice, zastoupenému Mgr. Janem Havlíčkem, starostou obce, za mně poskytnutou účelově vymezenou dotaci na zajištění provozu, na nákup výtvarných potřeb a občerstvení pro účastníky Kroužku malování pro seniory po dobu trvání kroužku v rozsahu jednoho roku při četnosti setkání 2x měsíčně. S radostí musím konstatovat, že zájem o malování předčil mou skepsi, protože na první setkání dne 10. března 2022 se dostavilo 12 zájemců/zájemkyň o malování. Tato účast se s malými odchylkami udržela do konce trvání kroužku, tzn. do 15. prosince 2022. Rozjezd byl pomalý a ostýchavý, kdy jsme kreslili tužkou, a to především květiny, stromy, a pokusili jsme se o portrét. V průběhu jarního běhu jsme navštívili stálou výstavu „První republika“, pořádanou v prostorách Veletržního paláce Národní galerie Praha. V podzim-

Kresby seniorů

foto -jo-

ním běhu jsme pak zkusili malbu akvarelovými barvami a nakonec jsme pokoušili i akryl, kdy obrázky na téma Ladových obrázků / zimy se všem velice povedly a udělaly nám radost. Nakonec se jimi můžete na stránkách *Líbeznického zpravodaje* také potěšit.

Odměnou nám byla opět návštěva Národní galerie, tentokrát to byla výstava „V kroužcích dýmu“. Děkuji všem účastníkům a mně milým přátelům za účast, vytrvalost, boj s neúspěchem, který viděli jenom oni, čímž se stále zlepšovali. Děkuji za jejich mně milou společnost.

Velké poděkování patří Pavlíně Strnadové, za městnankyni MAS nad Prahou, která nám poskytla přístup ve svých kancelářských prostorách včetně zázemí a možnosti přípravy pohoštění pro zúčastněné seniory. Bez její vstřícnosti, lidského přístupu a pomoci bych těžko zvládala uspokojit tak velký zájem seniorů o malování.

Šťastný nový rok přeje

Jaroslava Onderová

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

VÁNOČNÍ VEČERNÍ BĚH A ANDĚLSKÁ CESTA

Ještě se ani nezačíná šerit a před mým zadním vchodem se scházejí lidé s krabicemi, taškami, světýlky... Copak mi to nesou?

„Máš startovní čísla?“ „Vezu bagety.“ „Udělala jsem ještě jednu pomazánku.“ „Tady je ta mouka.“ „Jsem zvědavý, kolik lidí přijde.“

Benevolentně jim otevírám svoje brány – tady bude šatna, tady registrace, tady zázemí pro pořadatele – a že jich není málo... A co že se to děje? Dnes, v pátek 9. prosince, budu startem i cílem Vánočního večerního běhu. Dva z organizátorů, ověšení lampičkami, vyrážejí na poslední kontrolu a doznačení tratě, zatímco zbytek týmu rozkládá na připravené stoly startovní listiny, čísla, občerstvení a slavnostní výzdobu, která ke mně navádí návštěvníky ve sportovním. A proto už otevírám dveře registrace a závodníci se stavějí do fronty, aby získali startovní číslo. Část jenom platí startovné – ti se prý přihlásili v klidu z domova. Ostatní stojí déle a sdělují své nacionále – chápu, že nejdůležitějším údajem je ročník narození a nejzajímavější je bydliště, zachytávám Mladou Boleslav, Jičín, a dokonce Pardubice! Martin Kupka, který si odskočil z ministrování rezortu dopravy na pomoc s organizací dnešního závodu, se chápe mikrofonu a vítá účastníky letošního již 7. ročníku závodu. Děkuje pořadatelskému týmu, představuje závodníkům trať, která vede až za zahradnictví, pak na Mratínku, za školou a kolem Areálu zdraví zpátky. Popisuje značení šipkami, lampičkami i moukou a přeje všem dobrou formu a vytrvalost. Na trať odcházejí pomocníci v reflexních vestách, kteří mají za úkol dohlédnout na to, aby se nikdo neztratil ani nebyl přejet autem v místech, kde trať křivě frekventovanější komunikaci. Blíží se 19. hodina a závodníci se řadí na dohled ode mne na startu, rozsvěcují čelovky... a vyběhají! Proti všem pravidlům slušného chování nejdřív pánové, chvíli po nich i dámy.

Čekám. Jak dlouho může trvat uběhnout 5 km, zčásti po osvětleném asfaltu, zčásti po neosvětlených bahnitých cestách? Je to překvapující, ale hluk a skandování se rozeznějí už po 16 minutách a nej-

Start na běh 5 km

rychlejší závodník, Jirka Miler z Mladé Boleslavi, probíhá cílem v čase 16 minut a 15 sekund. Druhým nejrychlejším mužem závodu je Michal Suchý, rovněž z Mladé Boleslavi, který trať zaběhl za 16:43 (nejrychlejší čas v kategorii 15–39 let), celkově třetí byl Jakub Kymr s časem 17:47. Nejrychlejší v kategorii 50+ byl Mojmir Svoboda z Pardubic, jehož čas 19:40 stačil na celkové 9. místo. Nejrychlejší ženou byla s časem 22:04 Martina Hampejsová z Vitic, druhá (v kategorii 15–39 let první) zaběhla trať za 22:28 Tereza Špačková z Prahy 8 a třetí nejrychlejší ženou závodu (a vítězkou v kategorii 40–49 let) se s časem 22:54 stala Pavla Slezáková z Odoleny Vody. Poslední kategorií, Rodič s dítětem do 14 let, dominovali Michal a Barča Pavlíkovi, taktéž z Odoleny Vody, kteří do cíle přiběhli po 27 minutách a 43 sekundách. Všechny, kdo doběhli, lákám dovnitř, do tepla, kde se každý může zahřát horkým čajem nebo svařeným vínem a občerstvit slaným a sladkým pohoštěním, které připravily šikovné organizátorky. A už se to všechno počítá, sepisuje a připravuje a zanedlouho už Martin Kupka se svým mikrofonem vyhláší od posledního místa výsledky a hlavní organizátorka závodu, Monika Šponerová, předává prvním třem v každé kategorii medaile a věcné ceny. Je mi líto, že nemohu závodit, ale kdo kdy viděl halu běhat?

V šatně naslouchám závodníkům, kteří se sprchují a převlékají do suchého oblečení: „Dobře to bylo...“ „Utekl jsi mi na první rovince!“ „Bála jsem se bahna, ale šlo to.“ „Ta mouka je super, ani jednou jsem nezaváhal, kam běžet.“ Občerstvení pomalu mizí, závodníci se rozcházejí, pořadatelé poklízají a pak se spokojeně přesouvají na můj druhý

konec, do Žluté karty, aby zhodnotili průběh akce a domluvili se na zítra. Cože? Ještě nekončíme? No samozřejmě že ne, Vánoční běh má přece sestru, Andělskou cestu.

OBĚ AKCE BYLY CHVÁLENY

Je sobota, 10. prosince, ještě se ani nezačíná šerit a já zažívám dějá vu, protože před mým zadním vchodem se opět scházejí lidé s krabicemi, taškami a světýlky. Možná jsou to ti samí, ale já vidím samé anděly, čerty a sem tam nějakého Mikuláše. Nejdřív se všichni fotí a pak se rozcházejí na trať. Kromě andělských organizátorek, které zasedají k registracím, tentokrát u vchodu od hřiště, kde zapisují příchozí rodiny s dětmi. Každý dostává záznamový arch a od 16 hodin postupně vyráží na cestu, na které už čekají různé hádanky a úkoly. Dnes žádný spěch, tempo každý volí podle věku závodníků – nejmenší jedou v kočárcích, mladší jdou pomaleji, starší rychleji. Slyším, že celá Andělská cesta není delší než 3 km a účastníci mají jít přes Areál zdraví ke škole, pak po chodníku na Mratín a po Mratínce zpátky, takže vlastně proti směru včerejšího závodu... A asi po hodině už se ke mně vracejí první nadšené děti: „Nejlepší bylo to věšení prádla.“ „Kolik jsi toho poznala poslepu?“ „Mě bavilo to čertovské vaření.“ „Kolik jste sebrali kelímků?“ Jsem z toho jelen, ale rodiče se usmívají a děti, zejména poté, co jim pořadatelky se svatozářemi proti odevzdanému účastnickému archu dají odměnu, se smějí ještě víc. A znovu slané i sladké občerstvení a horké nápoje pro děti i dospělé. Chvilí trvalo, než se v mojí velké tělocvičně sešli všichni účastníci i pořadající andělé, čerti a Mikuláši, ale tolik halasu a veselí tady většinou bývá jen na plesech a diskotékách! Nejhonosněji oděný Mikuláš vyhláší pořadí a ty nejlepší odměňují andělské organizátorky dalšími cenami.

Tentokrát trvá úklid o něco déle, stoly se musí rozebrat, celá tělocvična zamést – chci být čistá na další tancování a cvičení –, a tak až pozdě večer zasedají pořadatelé do Žluté karty, tentokrát se zaslouženým pocitem dobře odvedené práce. Na jejich tvářích vidím uspokojení – pátečního Vánočního večerního běhu se zúčastnilo 59 závodníků, sobotní Andělské cesty více než 100 rodičů a dětí, nikdo nezabloudil, nikdo si nestěžoval, na adresu obou akcí padla spousta chvály... A tak věřím, že tihle lidé budou ve svém bohubilém úsilí bavit a rozvíjet svoje spoluobčany z Líbeznic a blízkého i vzdáleného okolí pokračovat a já budu zanedlouho svědkem dalších úspěšných sportovních i kulturních akcí.

Vaše Sportovní hala Na Chrupavce
Monika Šponerová
foto -mš-

Soutěže rodin na trase s úkoly dlouhé 3 km

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

ROK 2022 V LÍBEZNICKÉ ATLETICE

Loňský rok byl plný očekávání, jaká asi bude pro naši atletiku sezona. A i když jsme si to předem ani neuměli představit, nakonec to byla sezona zatím nejpestřejší, nejpřekvapivější a možná i nejvydařenější. Nejen v počtu dětí, kterých už jsme měli v roce 2022 evidovaných na 290, úžasných trenérů, jichž máme celkem 17, zapojených rodičů ve společné aktivitě s dětmi, ale také v rozmanitosti závodů v hale, na dráze i mimo ni.

Rok jsme začali závoděním hned 2. ledna na Strahově Novoročními závody, které jsme spolupořádali společně s Dipoli Černošice. Na ně navázaly Krajské přebory jednotlivců v hale pro všechny kategorie – od mladšího žactva až po juniory. Mezitím atleti ladili formu ve veřejných závodech, ať už v pražské hale Otakara Jandery, nebo v českobrodském tunelu, na Strahově či v jiných halách.

Vrcholem halové sezony byla Mistrovství republiky různých kategorií. Jak jsme již zmínili v předchozích článcích, zde zažila naše atletika obrovskou radost v podobě dvou mistrovských titulů v kategorii žákyň, a to ve skoku dalekém a ve štafetě 4 x 200 m.

Výsledky našich atletů pak zaujaly atletické rozhodčí natolik, že několik našich nadějí vycestovalo i za hranice státu, kde opět velmi úspěšně reprezentovali nejen líbeznickou, ale vlastně i českou atletiku. Odměnou jim byly nejen pěkné výsledky, osobní rekordy nebo poháry a medaile, ale především veselé zážitky, nová přátelství a získané zkušenosti.

V sezoně na dráze, tedy pod širým nebem, se naši závodníci zúčastnili mnoha léty prověřených závodů, a to jak za náš oddíl, tak i za líbeznickou školu – jednalo se o závody Štafetového poháru, Pohár rozhlasu, Čokoládovou tretu, Mladé Běchovice a další. Do Krajských přeborů družstev všech kategorií se na jaře připojili se svými závody i naši nejmladší závodníci z přípravek. A došlo samozřejmě i na naše dubnové Duhové atletické závody.

Dlouhodobě nás trápí počet atletů ve starších kategoriích a bohužel se nám někdy nedaří sestavit konkurenceschopné družstvo. Proto jsme i letos přistoupili na nabídku některých větších oddílů a naši atleti tak získávali cenné zkušenosti na hostování v jiných klubech, jako jsou ASK Dipoli Černošice, PSK Olymp Praha a Atletika Stará Boleslav. Těší nás, že i přičiněním našich svěřenců získaly tyto oddíly velmi pěkné výsledky v soutěžích družstev a spolu

Zlatá přípravka

s ASK Dipoli Černošice se dívky dostaly dokonce až na republikové finále družstev dorostenek.

NĚKTEŘÍ LÍBEZNIČTÍ ATLETI SVÝMI ÚSPĚCHY REPREZENTOVALI ČESKOU REPUBLIKU

V květnu si své měřené rodinné závody vyzkoušeli zájemci zapojení do projektu Atletika pro celou rodinu a hned nato se v hale na Chrupavce konal Veletrh líbeznického vzdělávání, kde jsme také měli své zastoupení. Letošní novinkou byl 1. ročník Magorova běhu, který jsme v nádherném prostředí měsíčního parku organizovali společně s obcí Měšice v polovině června. Hvězdy z líbeznické atletické přípravy byly spolu se svým hlavním trenérem k vidění v pořadu Lvíčata na Děčku. Klíčící sestava se vrátila z Ostravy z Mistrovství České republiky dorostu a juniorů s cennými osobáčky.

Před letními prázdninami nás u srdce zahřála zpráva, že se několik našich žáků a žákyň zúčastní Olympiády dětí a mládeže v Olomouci, která se koná vždy jednou za dva roky a kvůli covidu byla o rok odložena. I z tohoto atletického klání líbeznická atletika výtěžila zlatou medaili a podílela se tak na celkovém třetím místě Středočeského kraje v celé soutěži.

Po letních soustředěních v oblíbených Soběšicích a množství dobrovolných prázdninových tréninků se pomalu blížil závěr venkovní sezony. Děti

se snažily ze všech sil, aby vylepšily své výsledky, potěšily trenéry, rodiče a fanoušky. A povedlo se jim to náravně. Družstvo přípravek zabojovalo a k veliké radosti všech přivezlo zlatou medaili z krajských přeborů.

Ve starších kategoriích jsme sice takového úspěchu vlivem několika zdravotních indispozic závodníků nedosáhli, ale chuť do dalších tréninků a závodů nám to nezvalo. I tak se spousta závodníků probjovala na Mistrovství republiky jednotlivců různých kategorií, kde opět dokázali, že se ve své konkurenci neztratí. A čekala nás ještě mezikrajská utkání v kategorii mladšího a staršího žactva, kde jsme měli opět svá želízka v ohni. A opravdu, z obou mezikrajských utkání do Líbeznice opět doputovaly zlaté medaile.

Po náročném sezoně nás čekalo malé pohazení ve formě 5. ročníku našeho Podzimního běhu na Duhovce, kterého se zúčastnilo téměř 200 sportovně naladěných běžců v kategoriích dětí i dospělých. Zážitky spojené s první sněhovou nadílkou a nadšenými atlety na našem podzimním soustředění v Soběšicích naše dušičky ještě více potěšily.

Vrcholem našeho pomyslného atletického roku se stal první Slavnostní atletický večer, který se konal v sobotu 26. listopadu 2022 a který byl určen pro atlety od kategorie starších přípravek výše, pro jejich rodiče, sourozence a další příbuzné. V hale Na Chrupavce se nás sešlo necelých 200 a atmosféra byla parádní. Večer se povedl, všichni atleti dostali drobný dárek a úspěšní atleti roku 2022 se mohli radovat z ocenění, která nám pomohli předat také zástupci obce. Jsme moc rádi, že jsme si naše atlety mohli užít i ve slavnostním

Podzimní soustředění

Slavnostní večer

oblečení a měli jsme prostor pro neformální rozhovory se všemi účastníky.

Konec roku nás zastihl již opět v tréninku, protože v lednu se konají Krajské přebory jednotlivců v hale a probíhá množství závodů, kde si atleti mohou vylepšit své výkony, aby se mohli nominovat na Mistrovství republiky. Všem držíme palce.

Těšíme se na další sezonu. A to ne nejen proto, že nás čeká určitě další zajímavý rok z hlediska závodění, ale hlavně proto, že se budeme zase potkávat se svými svěřenci, s rodiči, ale hlavně všichni společně.

**Přejeme všem krásný rok 2023
plný radosti, štěstí a pohody!**

*Lenka Zatylnyiová
foto Atletický klub*

Trenéři při slavnostním večeru

KARNEVAL NA LEDU A SPORTOVNÍ ODPOLEDNE PRO DĚTI

Letošní zimu jsme si všichni přáli, aby začalo mrznout a abychom mohli odstartovat první Líbeznický karneval na ledu.

Jako první na led nastoupily děti ve věku 3–7 let a potom následovala starší kategorie 8–12 let. Děti bruslily v maskách, které si samy vyrobily, a musíme zmínit, že byly opravdu propracované a krásné. Mohli jsme vidět všelijaké masky, od princezen po roztomilá zvířátka. Nádherný nápad měl chlapec, který přišel vkusně zabalený jako vánoční dáreček a nám tím připomněl, že se blíží Vánoce.

Co se zde odehrávalo? Děti měly nejdříve volné rozbruslení za doprovodu hudby a poté za asistence našich pomocníků překonávaly různé překážky. Podlézaly šňůru, následně ji překračovaly a přeska-

kovaly. Samozřejmě nechyběl slalom, který děti objížděly dokonce i pozadu. Dlouhý had, který se rozjel na píseň „Mašinka“, se táhl skoro přes celé kluziště. V rámci vstupenky se rozléval teplý čaj a děti dostaly sladký koláč. Z každé kategorie byly na závěr vybrány tři nejhezčí masky a tři rychlíci. Všichni ocenění obdrželi pěkné ceny.

První Líbeznický karneval se opravdu povedl. Nikdo se nezranil a z reakcí dětí a rodičů bylo vidět, že si den báječně užili. Doufáme, že se Líbeznický karneval stane již zaběhlou akcí jako třeba Sportovní odpoledne pro děti, které se zde pořádalo na

konci prázdnin již potřetí. Malé ohlédnutí za sportovním odpolednem: Děti plnily na stanovištích různorodé úkoly, nechyběla ani tombola pro dospělé a děti. Dlouhá řada se opět stála na malování na obličej. K zábavě hrál DJ Dino a děti se mohly pozvít na kolotočích.

Chtěla bych velmi poděkovat obci, že tyto akce podporuje, a samotnému panu starostovi, který se vždy dostaví pozdravit a odstartovat zábavu. Velké díky všem dobrovolníkům, kteří pomáhají od začátku až do samotného konce, a sponzorům za dárky do tomboly.

Největší poděkování ale patří vám, kteří se účastníte a tím nás velice podporujete. S naším týmem TváVýzva jsme velice rádi, když můžeme nejen dětem vykouzlit úsměvy na tváři. To je největší odměna pro nás. Budeme se těšit na další společně strávené chvíle s vámi i v roce 2023.

*Martina Macková
foto -mm-*

Líbeznický karneval na ledu

Sportovní odpoledne pro děti a rodiče

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2022 V KNIHOVNĚ

V minulých dvou letech jsme psali o knihovně, jak na ni dopadala vládní nařízení v souvislosti s pandemií. Rušily se přednášky, půjčovalo se jen přes okénko/dveře nebo také vůbec, to podle toho, jak moc přísná tato nařízení byla. Pokud to bylo možné, snažili jsme se, aby knihovna mohla stále půjčovat knihy, i když to bylo jen přes ty „otevřené dveře“. Jsem ráda, že čtenáře tato omezení neodradila, na knihovnu nezanevřeli a počet čtenářů nadále stoupá. Je to i díky štědrému příspěvku obce na nové knihy a na další novinky, jako je online katalog nebo výpůjčky e-knih.

Pojďme se podívat na statistiku líbeznické knihovny: V roce 2022 bylo celkem registrováno 370 čtenářů, z toho dětí do 15 let 157. Máme zde i dvě čtenářky nad 90 let! Celkově bylo výpůjček 5 862, z toho elektronických 132.

Roční poplatek pro dospělého čtenáře činí 100 Kč, pro důchodce a děti 50 Kč.

V loňském roce proběhlo pár zajímavých přednášek – v dubnu se Zdeňkem Ležákem na téma komiksového zpracování klasického barokního díla J. A. Komenského *Labyrint světa a ráj srdce*. V říjnu se uskutečnilo zajímavé povídání s Jiřím Svobodou „Tajemství Českého středohoří“ a v listopadu jsme

Čtenářský klub v líbeznické knihovně

Jiří Dědeček a Tereza Brdečková – autorské čtení

uspořádali setkání s velmi oblíbeným cestovatelem Petrem Nazarovem „Kuba, perla Karibiku“.

V knihovně funguje pro malé návštěvníky knihovny (vyjma prázdnin) Čtenářský klub, který je určen dětem od 6 do 12 let a koná se každé pondělí v měsíci.

Doufejme, že doba pandemie se spoustou zákazů je pryč a my se budeme moci setkávat nejen v knihovně, ale i na spoustě dalších akcí, jako tomu bývalo v letech klidnějších. Připomeňme si zajímavé akce z let 2013–2019, kdy jsme setkali s Vlastimilem Vondruškou a mohli jsme zjistit, „Jak se píše historie“, o architektuře hovořil Ladislav Moučka v „Geometrii Santiniho staveb“, do francouzských kaváren s červeným vínem s šansonem jsme se přenesli v pořadu „Líbezná Francie“ s hercem Ladislavem Županičem a Petrou Biache. Nemálo zážitků přineslo setkání s dokumentaristkou Olgou Sommerovou, prošli jsme „Časo-prostory Bohumila Hrabala“ s hercem Lukášem Hlavicí, poslechli si „O psaní knih a scénářů“ s Evou Papouškovou, o květinách a knihách s botanikem Václavem Větvíčkou, o české historii s Pavlem Kosatíkem nebo poetické setkání s Jiřím Dědečkem a Terezou Brdečkovou. Téma povídání Mgr. Hany Bílkové hovoří samo o sobě: „Líbeznice – místo, kde rádi žijeme“. V letošním roce v březnu navážeme a budeme si povídat s Mgr. Hanou Bílkovou o historii Líbeznic. ještě předtím v pondělí 20. února 2023 proběhne přednáška „České středoohří – mýty a záhady“ s Jiřím Svobodou.

Kulturních akcí a setkání připravujeme víc a budete o nich vždy včas informováni. Sledujte pravidelně <https://knihovna.libeznice.cz> a o nic nepřijďte.

*Alexandra Dančová
foto knihovna*

Francouzský klub s Ladislavem Županičem a Petrou Biache

Spisovatel Vlastimil Vondruška s Alexandrou Dančovou

Lukáš Hlavica, pásmo o Bohumilu Hrabalovi

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XXI.

Chaloupka (č. 53), ta stávala při hřbitovní zdi starého kostela. Ve farní pamětní knize čteme o ní: „Škola je vystavěna z kamene na pozemku zádušním; v ní se nachází 1 světnice větší, 2 menší světničky, síň, 2 tabule, 2 dlouhé lavice“. Při škole byla dosti veliká zahrada. Když r. 1727 postavena nynější farní budova, přestěhovala se škola do bývalých místností prvních duchovních správců, totiž do č. 52. Je to nynější takzvaná „Stará škola“ ve dvoře cukrovarním. Tato druhá škola byla dle zachovaného nákresu ve farní pamětní knize původně přízemní, došková chaloupka s jednou světnicí školní, která v pozdějších letech příčkou byla přepažena; tím povstaly učebny dvě. Do prvé vcházelo se ze

síně nalevo, druhá učebna neměla zvláštního vchodu, chodilo se ze světnice prvé. Při škole přistavěn byl chlév.

V této škole učilo se až do r. 1829, kdy nákladem patrona školy přistavěno první patro a budova na západ rozšířena. R. 1829 dne 6. července byla naposled v té škole visitace držána, při které ponejprv patron, hrabě Ervín z Nosticů, jakožto nástupce dědičných panství přítomen byl. Po zkoušce daroval 24 pilným žákům po pamětním penízi svatojanském, jakož i školní knihy pro chudé: 4 knihy o náboženství, 5 knih biblických a 5 evangelium. Tyto knihy jsou pod opatrováním školního učitele, ve škole se uschovávají a mezi velmi chudé školní dívky každodenně při učení se rozdají.

Po čas přístavby vyučovalo se střídavě jednoho dne v Líbeznicích v č. 36 a v Měsících v č. 30; druhého dne v Bášti v č. 1 a v Bořanovicích v č. 19. Tehdejší učitel Vojtěch Hruběš bydlil na ten čas v Líbeznicích v č. 53.

AD

VÝZVA POŘADATELŮM

VÝZVA POŘADATELŮM AKCÍ

Líbeznický zpravodaj přináší mimo jiné také informace a pozvánky na nejrůznější akce, které se v obci konají. Ať už jde o akce pořádané obcí, knihovnou, základní školou, nebo spolky, které v Líbeznicích fungují. Obracíme se i na vás ostatní, kteří chcete pořádat nějakou akci pro veřejnost, dejte nám o tom vědět. Zařadíme ji do *Líbeznického zpravodaje* do kalendáře akcí. Zvýšíte tím šanci, že se o ní dozví více lidí, kteří ji potom navštíví. Informace pošlete alespoň s měsíčním předstihem na e-mail ldjrova@libeznice.cz.

Redakce LZ

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

3. 1. 1892 narozen anglický prozaik, lingvista a literární historik John Ronald Reuel Tolkien – *Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky, Pán prstenů, Příběhy z čarovné říše*

5. 1. 1932 narozen italský prozaik, teoretik umění a filozof Umberto Eco – *Foucaultovo kyvadlo, Jméno růže, Tajemný plamen královny Loany*

5. 1. 1921 narozen švýcarský dramatik a prozaik Friedrich Dürrenmatt – *Návštěva staré dámy, Herkules a Augiášův chlév*

6. 1. 1882 narozen český prozaik a publicista Ivan Olbracht – *Zalář nejtemnější, Anna proletářka, Podivné přátelství herce Jesenia*

10. 1. 1887 narozen americký básník Robinson Jeffers – *Ženy od mysu Sur, Pastýřka putující k dubnu, Básně z Jestřábí věže, Mara*

19. 1. 1877 narozen český básník, prozaik a dramatik Fráňa Šrámek – *Měsíc nad řekou, Splav, Stříbrný vítr, Tělo, Klavír a housle*

22. 1. 1561 narozen anglický filozof, vědec, historik a politik Francis Bacon – *Nová Atlantis, O pokroku vědění, Eseje*

ZŠ ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZUŠ ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE

VÝUKA HUDEBNÍHO A VÝTVARNÉHO OBORU PRO SENIORY

hudební obor: klavír, kytara, příčná flétna a žestové nástroje

- JIŽ OTEVŘENO

výtvarný obor - bude otevřen v únoru 2023

Zájemci se mohou hlásit telefonicky: **770 178 739**,

e-mailem: zus@zslibeznice.cz

nebo osobně v prostorách vedení ZŠ a ZUŠ Líbeznice.

Podmínky přijetí:

- senioři s trvalým pobytem v Líbeznicích
- věk 60+, v případě nenaplnění kapacity 55+
- uhrazení příspěvku, výuka bude probíhat s dotací obce i školy
- zájemce musí mít nástroj, na kterém bude probíhat výuka

Výuka bude probíhat v dopoledních hodinách.

Obec Líbeznice vyhláší výběrové řízení na pozici

STRÁŽNÍK obecní policie

Místo výkonu práce: katastrální území obce Líbeznice, Bořanovice, Bašť, Předboj

Druh práce: strážník obecní policie

Platové zařazení: v souladu s nařízením vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů – do úspěšného složení zkoušky 6. platová třída, po úspěšném složení zkoušky 7.–8. platová třída

Předpokládaný nástup: dle dohody

Nabízíme:

- › Práci v již zaběhnuté OP s výborným kolektivem
- › Rizikový příspěvek, osobní ohodnocení
- › 25 dnů dovolené
- › Příspěvek na penzijní připojištění
- › Příspěvek na stravu
- › Dobré platové podmínky

Požadavky na uchazeče dle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů:

- › Státní občanství ČR
- › Věk minimálně 18 let
- › Středoškolské vzdělání s maturitní zkouškou
- › Bezúhonnost v souladu s § 4a zákona č. 553/1991 Sb.
- › Spolehlivost v souladu s § 4b zákona č. 553/1991 Sb.
- › Zdravotní způsobilost v souladu s § 4c zákona č. 553/1991 Sb.

Další požadavky:

- › Řidičský průkaz skupiny „B“
- › Platné osvědčení o odborné způsobilosti strážníka obecní policie výhodou
- › Znalost práce na PC
- › Zbrojní průkaz sk.D výhodou

Přihláška zájemce musí obsahovat:

- › Zřetelné označení nadpisem „Výběrové řízení – „STRÁŽNÍK OBECNÍ POLICIE“
- › Jméno a příjmení (případně akademický titul)
- › Datum a místo narození
- › Státní příslušnost
- › Místo trvalého pobytu
- › Číslo občanského průkazu
- › Telefonní kontakt, případně i adresu elektronické pošty
- › Datum a podpis zájemce

K přihlášce se připojí:

- › Strukturovaný životopis s uvedením dosavadního průběhu za-

městnání, případné praxe u bezpečnostních složek, odborných znalostí a dovedností

- › Čestné prohlášení o bezúhonnosti podle § 4a zákona č. 553/1991 Sb.
- › Čestné prohlášení o spolehlivosti dle § 4b zákona č. 553/1991 Sb.
- › Případné další kopie dokladů o získání jiných odborných znalostí
- › Souhlas s nakládáním s poskytnutými osobními údaji pro účely tohoto výběrového řízení, ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

Vybraný uchazeč před nástupem doloží:

- › Výpis z rejstříku trestů (datum výpisu nesmí být starší 3 měsíců)
- › Ověřená kopie dokladu o nejvyšším vzdělání
- › Lékařský doklad o zdravotní způsobilosti k výkonu funkce strážníka (dle vyhlášky MV č. 444/208 Sb., o zdravotní způsobilosti uchazeče o zaměstnání strážníka) a lékařské potvrzení o schopnosti výkonu práce v noci.

Způsob podání přihlášek:

- › Osobně (na podatelnu obecního úřadu) nebo prostřednictvím pošty.

Místo podání přihlášek:

- › Obecní úřad Líbeznice, Mělnická 43, 250 65

Lhůta pro doručení přihlášek:

do odvolání

Upozornění:

- › Vyhlášovatel výběrového řízení si vyhrazuje právo pracovní místo neobsadit, případně zrušit výběrové řízení.
- › Důvody nepřijetí se neoznamují.
- › Podáním přihlášky zájemce souhlasí s tím, že pro potřeby výběrového řízení bude nakládáno s jeho osobními údaji.
- › Termíny pohovorů s vybranými uchazeči budou upřesněny.

Bližší informace u velitele OP Líbeznice p. Sedlák | Tel.: 724 112 124, email: obecnipolicie@libeznice.cz

MERIDIAN

ČESKO-BRITSKÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Dvojazyčná výuka již od 1. třídy

Zavedené prostředí mezinárodní školy

☎ **+420 778 554 774**

✉ **info@skolameridian.cz**

📍 **Frýdlantská 1350/1, Kobylisy, Praha**

🌐 **www.skolameridian.cz**

BESEDA | Sociální poradenství

Obecní úřad Líbeznice ve spolupráci s Městským úřadem Odolena Voda vás srdečně zvou na besedu k poradenství v sociální oblasti, která se uskuteční v úterý **7. února 2023 od 13.00 hodin** v zasedací místnosti Obecního úřadu Líbeznice.

Beseda je vhodná pro občany, kterým hrozí finanční problémy z důvodu zvyšujících se nákladů na bydlení, ale i pro ty, kdo potřebují kvůli svému nepříznivému zdravotnímu stavu hradit zvýšené výdaje na péči o svou osobu či jsou závislí na pomoci jiné osoby.

Sociální pracovnice Městského úřadu Odolena Voda pomohou s orientací ve státní sociální podpoře, v pomoci v hmotné nouzi, v dávkách pro osoby se zdravotním postižením. Pomohou s vyplněním žádostí a předají kontakty na úřady, kde lze o dávky požádat.

Jedná se zejména o:

STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORU – příspěvek na bydlení;

POMOC V HMO TNÉ NOUZI – příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení a mimořádnou okamžitou pomoc;

DÁVKY PRO OSOBY ZÁVISLÉ NA PÉČI JINÉ OSOBY – příspěvek na péči;

DÁVKY PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM – příspěvek na mobilitu.

Sociální poradenství je zcela ZDARMA.

Středočeský kraj

Fondy Středočeského kraje jsou tu i pro vás!

Milí Středočeši,

ráda bych vás touto cestou pozdravila a popřála vám v novém roce 2023 především zdraví, klid a vnitřní pohodu. Chci věřit, že nás snad čeká méně náročný rok, než byly ty dva uplynulé provázené různými krizemi. Snadný ale nebude, to víme všichni...

Chtěla bych vás ujistit, že Středočeský kraj schválil velmi zodpovědný rozpočet, který počítá s krizovými rezervami. Zároveň je ale stále výrazně proinvestiční. Jen na investiční výdaje z vlastních zdrojů dáváme 600 milionů korun, což je o 100 milionů více než v roce 2022. Vyšší jsou například plánované výdaje na opravy škod po zimě na silnicích II. a III. třídy, na něž jsme vyčlenili 255 milionů.

A rozpočet také opět přináší dotační programy, které jsou tu hlavně pro vaše obce, aby jim usnadnily rozvoj a aby místo, kde žijete, mohlo mít třeba odpovídající infrastrukturu, vodovod, kanalizaci, školu... Ale část fondů můžete využít i by sami. A na ty bych vás chtěla upozornit především.

Fondy, z nichž můžete čerpat na své aktivity přímo vy občané nebo třeba vaše spolky či sportovní kluby, jsou například Fond sportu a volného času, kde je 40 milionů korun, z nichž je možné čerpat na investice na sportovištích, na pořádání turnajů, na podporu sportu. Ten je otevřen teď i v lednu. Stejně tak v lednu je otevřen například Fond kultury a obnovy památek, který pomáhá s obnovou kulturních památek. Mnoho z nich je v soukromém vlastnictví nebo se o ně starají neziskové organizace či dobrovolníci. Letos jsme také poprvé otevřeli fond Občůdek 2021+, který má pomoci udržet malé prodejny v obcích do 1 000 obyvatel. Pokud takovou provozujete, můžete požádat o příspěvek.

A v neposlední řadě je tu Fond hejtmanky. Má sice nejméně financí, co kdy měl, ale velmi rádi z něj podpoříme větší akce, které mají regionální význam.

Určitě zkuste využít naše fondy. Potřebné informace najdete na stránkách kraje www.kr-stredocesky.cz, záložka Granty a dotace. A mimochodem slibuji, že ten web kraje brzy bude uživatelsky přívětivější, zanedlouho spustíme nový.

Tak krásný rok 2023 všem.

Petra Pecková, hejtmanka Středočeského kraje

BYDLÍM TU S VÁMI

Váš realitní makléř pro Hovorčovice,
Líbeznice a Měšice.

RE/MAX
G8 Reality

Daniel Skružný
604 999 909
daniel.skruzny@re-max.cz

Příměstské tábory

s pejsky
výleták

- 10. 7. - 14. 7. 2023
- 17. 7. - 21. 7. 2023

Místo konání - ZŠ a ZUŠ Líbeznice - Rondel

Více informací a on-line přihláška

www.siriustrebic.cz

Iva Sieberová - 608847675

Sirius Třebíč

JEDU EDU!

KROUŽKY
WORKSHOPY

TÁBORY
PRO DĚTI OD 3 DO 12 LET

NAROZENINOVÉ OSLAVY /
PRONÁJEM PROSTOR
NA ZVONICI 146, LÍBEZNICE

SITEAM

www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu](https://www.facebook.com/jeduedu)

INSTALATÉR**NABÍDKA SLUŽEB**

- PLYN** - OPRAVY NA PLYNOVODU
A PŘIPOJENÍ SPOTŘEBIČŮ
- TOPENÍ** - OPRAVY A VÝMĚNY
VADNÝCH SOUČÁSTÍ
- VODA** - OPRAVY A VÝMĚNY
NA ROZVODU VODY

NABÍDKA PRO LÍBEZNICE A OKOLÍ

JAN VEIS - 606 552 994

PLYN VODA TOPENÍ

ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ

MYSTICKÁ MÍSTA A ZÁHADY

Již druhé povídání s Jiřím Svobodou

pondělí 20. 2. 2023 od 19 hodin
žlutá skautská klubovna
hala Na Chrupavce

Knihovna Líbeznice

SKAUTSKÉ STŘEDISKO WILLI LÍBEZNICE A OBEC LÍBEZNICE VÁS ZVOU:

#4 MAŠKARNÍ PLES CELEBRIT
Z HISTORIE I SOUČASNOSTI
11. 3. 2023 - LÍBEZNICE
HALA NA CHRUPAVCE

ZAHRAJE KEPELA JOYBOX
START 19.00 · TOMBOLA · FOTOKOUTEK
PŘEDPRODEJ VSTUPENKY NA OÚ A VE ŽLUTÉ KARTÉ HODE OD 23.1. ZA 300,-

KALENDÁŘ AKCÍ 2023

	7. 2. SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ – beseda – OÚ Líbeznice		22.–23. 4. LÍBEBONA – výstava modelů železnice – Sportovní hala Na Chrupavce
	11. 2. MASOPUST – Restaurace U Kouzelníka		29. 4. DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ (jednání, nepotvrzeno) – Sportovní hala Na Chrupavce
	20. 2. PŘEDNÁŠKA KNIHOVNY: ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ – klubovna Na Chrupavce		30. 4. ČARODĚJNICE – Areál zdraví
	26. 2. DĚTSKÝ KARNEVAL – Sportovní hala Na Chrupavce		13. 5. SPOLKOVÝ PLES – Sportovní hala Na Chrupavce
	4.–5. 3. TYGRÍK – skákací hrady – Sportovní hala Na Chrupavce		3. 6. DĚTSKÝ DEN – Areál zdraví
	11. 3. MAŠKARNÍ PLES – Sportovní hala Na Chrupavce		10. 6. LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY – Areál zdraví
	18. 3. FOTBAL – turnaj přípravek – Sportovní hala Na Chrupavce		17. 6. OSLAVA 90 LET od založení Obce baráčnícké Líbeznice a XVI. župy K. H. Borovského – Sportovní hala Na Chrupavce
	2. 4. VELIKONOČNÍ TRHY – Mírové náměstí		26. 8. COUNTRY VEČER – Areál zdraví
	22. 4. JARNÍ TANEČEK – Restaurace U Kouzelníka		

Obec Líbeznice	Knihovna	Skautské středisko Willi	kaviárna MéLibeKafe	Základní škola a Základní umělecká škola	Spolkové akce, ostatní akce nebo akce pořádané z grantu pro kulturu a sport
Obec baráčníků	Atletika Líbeznice	1. FC Líbeznice	Český zahrádkářský svaz	Mateřská škola	Stolní tenis